

Entrevista a Coral Regí- @coralregí

“L’avaluació ha de servir per demostrar que l’alumne ha après a fer coses, ha de ser competencial”

“Desafiar l’avaluació: què pot ser i ha de ser diferent en l’avaluació demà?” és la quarta tendència educativa que es tracta als [seminaris oberts del Camp Base](#) i dels tallers Edulab del projecte [Educació Demà](#) de la mà de de Coral Regí, directora de l’Escola Virolai de Barcelona i membre del comitè científic del projecte Educació Demà.

Ens hem de plantejar canviar l’avaluació en l’educació del demà?

El primer que ens hem de plantejar és perquè hem de parlar l’avaluació a Educació Demà i si la tecnologia i l’efecte núvol pot permetre millorar aquest àmbit. Crec que la qüestió fonamental és com ha de modificar-se el concepte d’avaluació. És a dir, el gran pas no és tant aprofitar totes les possibilitats de la tecnologia sinó cap a on ha de caminar l’avaluació. L’avaluació sancionadora, la del jutge, està perdent terreny i no crec que sigui útil en un plantejament de futur.

Molts tenim la idea que l’avaluació és essencialment fer un examen on aboquem allò que el docent ens ha explicat a classe. Quines mancances veus en l’avaluació clàssica?

Aquest tipus d’avaluació no permet a l’alumne aprendre a resoldre problemes o situacions determinades. D’entrada, en l’avaluació clàssica hi ha un element claríssim: l’examen tradicional s’enfoca a avaluar únicament continguts memorístics. Davant d’això, molts docents creiem que l’avaluació ha de servir per demostrar que l’alumne ha après a fer coses. Actualment, el que realment és útil és l’educació competencial. Quan l’alumne entri en el

món laboral i s'enfronti a la seva vida adulta el que li demanaran és que sàpiga fer coses. Per tant, l'avaluació també ha de ser competencial.

D'acord, però què passa si l'alumne en un procés d'avaluació mostra que no sap fer les coses que se li demanen?

Això és un punt molt important. Quina avaluació és realment útil? La que deixa palès allò que no saps o aquella que t'assenyala el camí per on hauries d'aprofundir i treballar més? La segona proporciona a l'alumne informació de com ha de continuar aprenent. Això és el que nosaltres ens plantejem. El professor hauria de ser com un "sensei", com un mestre que provoca en l'alumne ganes d'aprendre i que li va marcant el camí. Aquest ha de ser el paper d'un educador: donar pautes a un alumne per a millorar. Per exemple, no té sentit quan un professor d'universitat es comporta com un jutge o com un fiscal amb la intenció d' "enxampar" l'alumne en allò que no sap. Un mestre l'ha d'acompanyar en el procés d'aprenentatge i l'avaluació és un moment d'aquest procés.

Quines metodologies innovadores s'estan portant a terme actualment per avaluar millor?

Hi ha, per exemple, un mètode que dona un feedback molt ràpid i que són les recompenses en un ensenyament gamificat. L'alumne va passant nivells, s'estimula molt bé i, al mateix temps, al docent li dona peu a veure ràpidament com està evolucionant. D'altra banda, tenim l'avaluació per rúbriques. El docent disposa d'una graella que el permet valorar en quin punt està l'alumne en l'aprenentatge d'una competència. Aquest mètode dona al docent una informació molt útil i l'alumne també sap per on ha d'anar. Actualment, també s'estan portant a terme metodologies com el portfoli digital. L'alumne ha de penjar al núvol els treballs dels quals es sent més orgullós. És idèntic a un portfoli de, per exemple, un fotògraf o un model. Fins ara en l'àmbit educatiu s'ha treballat amb portfolis per matèries. Actualment, però, a l'Escola Virolai, com fan molts altres centres, estem treballant amb portfolis competencials. És a dir, l'alumne penja els seus millors treballs, per exemple, en competència oral.

Suposo que són molts els mètodes alternatius al tradicional examen.

Sí. Hi ha un ventall molt ampli. Eines imprescindibles són l'autoavaluació realitzada per l'alumne, que es pot complementar amb la valoració dels seus propis companys. Si l'alumne és el protagonista del propi aprenentatge, l'autoavaluació és una estratègia clarament implícita.

Hi ha una qüestió psicològica en l'avaluació tradicional que com a alumnes tots ens hem trobat: els nervis, la tensió... Hi ha un exemple molt clar: la selectivitat per accedir a la universitat.

Claríssimament, però això és provocat perquè aquesta avaluació és sancionadora. Amb la selectivitat t'estàs jugant en una única carta el fet que puguis fer una carrera universitària o no. Tot i que a l'escola els expliquem

en què consistirà, es tracta d'una prova que no coneixen del tot i la fan en un entorn també desconegut per ells. Quin sentit té aquesta avaluació? Què estàs valorant? Només valors justament el que dius: la resistència als nervis. Potser és un element que s'ha de tenir present perquè probablement a la vida es trobaran en situacions de tensió màxima, però és evident que es tracta d'una prova que no serveix per valorar les competències que té l'alumne. Es valora les persones que tenen més resistència a situacions d'aquest tipus.

No es tracta, doncs, de desterrar el concepte d'examen sinó d'obrir portes per millorar l'avaluació.

Exacte. Un examen pot ser interessant en un moment donat i et pot donar informació per determinar què sap fer l'alumne. A més, hi ha proves que són molt competencials. Per exemple, a l'Escola Virolai fem exàmens amb l'ordinador en els que els alumnes han de buscar noves dades del tema que tractem. També es poden fer exàmens en grup. La varietat en aquest tipus de proves és molt gran, pel que és necessari que ens adonem que hi ha altres maneres d'avaluar i, en tot cas, tots els mètodes han d'aportar informació d'on es troba l'alumne i per on ha d'anar. Si no és així, l'avaluació no serveix absolutament per res.

SI VOLS SABER-NE MÉS, ENTRA AL WEB:

WWW.EDUCACIODEMA.CAT

#eduDemà

facebook.com/FundacioJaumeBofill

@FundacioBofill

info@educaciodemà.cat